

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment de tutela de drets núm. PT 23/2021, instat contra l'Institut Català de la Salut.

Antecedents

1. En data 22/02/2021 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, un escrit de la Sra. (...) (en endavant, la persona reclamant), pel qual formulava una reclamació per la presumpta desatenció del dret de supressió de les dades del seu historial mèdic, que havia exercit prèviament davant l'Institut Català de la Salut (en endavant, l'ICS).

En concret, la persona reclamant es queixava que no s'havia suprimit el diagnòstic que es dirà a continuació i que no hi estava d'acord amb la resposta que li va donar l'ICS.

Segons la persona reclamant, el mes de setembre de 2019 es va donar d'alta en l'aplicació "La Meva Salut" i va veure que hi constava registrada una malaltia que considera que no patia. Va posar-ho en coneixement de la seva doctora del CAP i, segons afirma, la doctora va procedir a tancar-la (a la captura de pantalla aportada per la persona denunciant consta com a "problema de salut no actiu" des de l'1 de setembre de 2019). Afirmava que la data d'inici de la malaltia coincidia amb una baixa laboral per problemes puntuals i es queixava que en les ocasions en què no l'havia atès la seva doctora, els símptomes s'havien interpretat fruit d'un trastorn d'ansietat i havia donat lloc a un diagnòstic erroni. És per això que va exercir el dret de supressió, perquè deixés d'aparèixer aquest diagnòstic en el seu historial mèdic.

De la documentació aportada per la persona reclamant es constata el següent:

En data 10/09/2020 la persona reclamant va exercir el dret de cancel·lació/supressió de les seves dades personals davant l'ICS. En concret sol·licitava que *"es cancel·lin les dades especificades i contingudes a fitxers propietat de l'Institut Català de la salut i que assumeixo les conseqüències que la cancel·lació de les meves dades poden comportar"*. Concretava les següents dades a cancel·lar/suprimir:

"El diagnòstic de trastorn d'ansietat, que ja apareix tancat, donat que no es correcte. Aquest trastorn va ser un episodi d'estres laboral que va donar lloc a una baixa entre el 22-9-06 i el 05-12-06 (...). Al juliol de 2019 va portar a confondre els símptomes d'una reacció al medicament (...) amb l'ansietat que encara estava vigent. No em van fer res i els símptomes eren fruit d'una (...) acabada de detectar i provocada pel medicament. Aquest diagnòstic es va

tancar a petició meva al donar-me d'alta a la meva salut i veure'l al setembre de 2019".

En data 13/01/2021 consta un escrit de l'ICS dirigit a la persona reclamant el qual feia referència a la petició formulada per aquesta de data 10/09/2020. El contingut de l'escrit era el següent:

"Li comunico que d'acord amb la normativa vigent, Llei 21/2000 de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent a la salut i a l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, modificada per la Llei 16/2010 de 3 de juny i d'acord amb la Guia de gestió, conservació i destrucció de documents, no es poden eliminar les dades que heu especificat, ja que el temps de conservació no s'ha exhaurit. Tot i així amb l'objectiu de donar-li una resposta i resoldre la seva sol·licitud de cancel·lació/supressió del diagnòstic que ens comenta, entenem que el més simple fora esperar l'any 2021, període que marca la normativa per suprimir aquest diagnòstic. En cas que vostè consideri (és el que entenem del seu escrit) que es tracta d'un error caldria fer una sol·licitud de rectificació. L'escrit informa que en cas de desacord amb la resposta pot reclamar la tutela de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades".

La persona denunciante no va trobar satisfactòria la resposta de l'ICS, perquè entenia que no havia d'esperar fins que se suprimís el diagnòstic automàticament (a finals de l'any 2021) ni tampoc considerava que hagués de demanar al seu CAP que es rectificqués el diagnòstic, ja que afirmava haver-ho fet i que no havia obtingut cap resposta a la seva petició (no aportava cap evidència d'aquesta petició).

La persona reclamant aportava una captura de pantalla de la plataforma "La Meva Salut" on es visualitzen diversos diagnòstics, entre els quals "Trastorn d'ansietat". Aquest diagnòstic consta donat d'alta el dia 21/09/2006 fins 1/09/2019 (coincideix amb la data que segons la persona reclamant va demanar que es tanqués aquest diagnòstic). Cal afegir que hi consta com a "Problema de salut no actiu" des de l'any 2015 i fins a l'any 2019, que consta tancat.

2. En data 08/03/2021, es va donar trasllat de la reclamació a l'ICS per tal que en el termini de 15 dies formulés les al·legacions que estimés pertinents.

3. L'ICS va formular al·legacions mitjançant escrit de data 30/04/2021, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

"En data 03/03/2021 es va donar resposta a la interessada en els termes indicats al document ANNEX, on se li informava del procediment per formalitzar la petició. No obstant, no consta que la interessada hagi tramés cap sol·licitud".

Tanmateix, l'Annex aportat per l'ICS es referia al dret de rectificació que la persona reclamant va exercir davant de l'ICS en data posterior a la presentació de la present

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

reclamació per desatenció del dret de supressió el qual és l'objecte d'aquest procediment de tutela de drets. En efecte, segons consta en la documentació aportada per l'ICS la mateixa persona aquí reclamant va presentar una sol·licitud posterior d'exercici del dret de rectificació de data 3/03/2021. En la qual hi constava el següent contingut: *"Vull exercir els meus drets de rectificació de dades (ARCO) que apareixen a "La Meva Salut". Annexo petició signada electrònicament". Arxiu = Dret_Arco_1_signed.pdf*

L'ICS aportava també la resposta de data 3/03/2021 a la petició del dret de supressió.

Tanmateix, cal fer palès que el present procediment de tutela de drets es refereix únicament a la reclamació de desatenció del dret de supressió formulada per la persona reclamant davant aquesta Autoritat en data 22/02/2021 i no al dret de rectificació que va exercir la persona reclamant en data posterior (3/03/2021) a la presentació de la reclamació que és objecte d'aquesta resolució.

4. A la vista de l'escrit de data 13/01/2021 en què l'ICS al·legava un termini de conservació de 15 anys per a justificar que no podia suprimir el diagnòstic de "trastorn d'ansietat" i, sobretot, considerant que la Llei 21/2000 de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent a la salut i a l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, estableix dos terminis mínims de conservació, segons es tracti de l'informe d'alta del diagnòstic (i altres documents, que no són significatius per al cas que ens ocupa) o de la resta de documents de la història clínica; en data 24/05/2021 es va requerir a l'ICS per tal que aclarís quin termini de conservació aplicable al diagnòstic "trastorn d'ansietat" (15 anys, o bé, 5 anys), considerant que la pretensió de la persona reclamant era la supressió del diagnòstic, sense que es referís a l'informe d'alta que la llei estableix un període de conservació 15 anys.

En el mateix requeriment se li advertia que en cas de silenci, l'Autoritat entendria que el termini de conservació aplicable en aquest cas seria el de cinc anys des de l'alta del procés assistencial i dictaria la corresponent resolució estimant la petició de supressió de les dades formulada per la persona reclamant. El termini concedit per respondre el requeriment es va exhaurir amb escreix sense que l'ICS donés resposta al requeriment.

Fonaments de Dret

1. És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'article 17 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, l'RGPD), regula el dret de supressió en els següents termes:

"1. El interesado tendrá derecho a obtener sin dilación indebida del responsable del tratamiento la supresión de los datos personales que le

conciernan, el cual estará obligado a suprimir sin dilación indebida los datos personales cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes:

- a) los datos personales ya no sean necesarios en relación con los fines para los que fueron recogidos o tratados de otro modo;*
- b) el interesado retire el consentimiento en que se basa el tratamiento de conformidad con el artículo 6, apartado 1, letra a), o el artículo 9, apartado 2, letra a), y este no se base en otro fundamento jurídico;*
- c) el interesado se oponga al tratamiento con arreglo al artículo 21, apartado 1, y no prevalezcan otros motivos legítimos para el tratamiento, o el interesado se oponga al tratamiento con arreglo al artículo 21, apartado 2;*
- d) los datos personales hayan sido tratados ilícitamente;*
- e) los datos personales deban suprimirse para el cumplimiento de una obligación legal establecida en el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento;*
- f) los datos personales se hayan obtenido en relación con la oferta de servicios de la sociedad de la información mencionados en el artículo 8, apartado 1.*

3. Los apartados 1 y 2 no se aplicarán cuando el tratamiento sea necesario:

- a) para ejercer el derecho a la libertad de expresión e información;*
- b) para el cumplimiento de una obligación legal que requiera el tratamiento de datos impuesta por el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se aplique al responsable del tratamiento, o para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable;*
- c) por razones de interés público en el ámbito de la salud pública de conformidad con el artículo 9, apartado 2, letras h) e i), y apartado 3;*
- d) con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, en la medida en que el derecho indicado en el apartado 1 pudiera hacer imposible u obstaculizar gravemente el logro de los objetivos de dicho tratamiento, o*
- e) para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones.*

Per la seva banda, l'article 15 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD), determina el següent, també en relació amb el dret de supressió:

- "1. El derecho de supresión se ejercerá de acuerdo con lo establecido en el artículo 17 del Reglamento (UE) 2016/679.*
- 2. Cuando la supresión derive del ejercicio del derecho de oposición con arreglo al artículo 21.2 del Reglamento (UE) 2016/679, el responsable podrá conservar los datos identificativos del afectado necesarios con el fin de impedir tratamientos futuros para fines de mercadotecnia directa."*

En relació als drets contemplats als articles 15 a 22 de l'RGPD, els apartats 3 a 5 de l'article 12 de l'RGPD, estableixen el següent:

“3. El responsable del tratamiento facilitará al interesado información relativa a sus actuaciones sobre la base de una solicitud con arreglo a los artículos 15 a 22, y, en cualquier caso, en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud. Dicho plazo podrá prorrogarse otros dos meses en caso necesario, teniendo en cuenta la complejidad y el número de solicitudes. El responsable informará al interesado de cualquiera de dichas prórrogas en el plazo de un mes a partir de la recepción de la solicitud, indicando los motivos de la dilación. Cuando el interesado presente la solicitud por medios electrónicos, la información se facilitará por medios electrónicos cuando sea posible, a menos que el interesado solicite que se facilite de otro modo.

4. Si el responsable del tratamiento no da curso a la solicitud del interesado, le informará sin dilación, y a más tardar transcurrido un mes de la recepción de la solicitud, de las razones de su no actuación y de la posibilidad de presentar una reclamación ante una autoridad de control y ejercitar acciones judiciales.

5. La información facilitada en virtud de los artículos 13 y 14 así como toda comunicación y cualquier actuación realizada en virtud de los artículos 15 a 22 y 34 serán a título gratuito. Cuando las solicitudes sean manifiestamente infundadas o excesivas, especialmente debido a su carácter repetitivo, el responsable podrá:

a) cobrar un canon razonable en función de los costes administrativos afrontados para facilitar la información o la comunicación o realizar la actuación solicitada, o

b) negarse a actuar respecto de la solicitud.

El responsable del tratamiento soportará la carga de demostrar el carácter manifiestamente infundado o excesivo de la solicitud.

(...)”

En relació amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, referent a la tutela dels drets previstos per la normativa sobre protecció de dades personals, disposa el següent:

“1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.”

3. Exposat el marc normatiu aplicable, escau analitzar si, d'acord amb els preceptes transcrits al fonament de dret 2n, procedeix en aquest cas la supressió de les dades en els termes que sol·licità la persona reclamant.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Amb caràcter previ cal fer una puntualització respecte de les al·legacions formulades per l'ICS. Segons exposa, en data 03/03/2021 va donar resposta a la interessada en els termes indicats al document ANNEX (que hi aporta). Doncs bé, tal com s'ha dit abans, els documents aportats no es refereixen al dret de supressió que s'analitzen en aquest procediment, sinó al dret de rectificació que la persona reclamant hauria exercit davant de l'ICS en data 3/03/2021, per tant és posterior a la presentació de la seva reclamació davant aquesta Autoritat (22/02/2021). És per això que els fets que aquí s'analitzen es circumscriuen únicament al dret de supressió, l'objecte de la reclamació formulada per la persona reclamant.

Fet l'anterior aclariment, a continuació s'analitzen els fets relatius a la concreta reclamació formulada.

Consta acreditat que en data 10/09/2020 va tenir entrada a l'ICS, un escrit de la persona reclamant mitjançant el qual exercia el dret de supressió respecte del diagnòstic "trastorn d'ansietat". L'ICS va respondre la sol·licitud de supressió exercida per la persona reclamant mitjançant un escrit de data 13/01/2021. I d'acord amb l'article 12.3 de l'RGPD, l'ICS havia de resoldre i notificar la petició d'exercici del dret en el termini màxim d'un mes a comptar des de la data de recepció de la sol·licitud. Aquest termini pot prorrogar-se dos mesos més. En tal cas, el responsable del tractament haurà d'informar la persona afectada de la pròrroga en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud, indicant el motiu de la dilació. No consta que l'ICS hagi fet ús d'aquesta possibilitat ni tampoc ha estat al·legada en el seu escrit de data 30/04/2021 dirigit a aquesta l'Autoritat. En conclusió, l'ICS no va resoldre i notificar en termini la sol·licitud d'exercici del dret de supressió presentada per la persona afectada, atès que no va donar resposta a la sol·licitud de la persona reclamant en el termini màxim d'un mes. Això sens perjudici del que es dirà a continuació quant al fons de la reclamació.

La persona reclamant va sol·licitar a l'ICS que es suprimís el diagnòstic "trastorn d'ansietat" que, segons explicava, no era correcte. Tot i això, també explica que va patir un episodi d'estrès laboral, pel qual el metge va haver de fer-li una baixa laboral. És important puntualitzar que correspon al facultatiu que dona d'alta un diagnòstic concret determinar si és procedent o no rectificar o suprimir el diagnòstic, ja que és aquest professional qui està en disposició de saber si és o no una dada rellevant per a la correcta atenció al pacient.

Dit això, escau exposar la normativa aplicable al supòsit que s'analitza. Respecte a la història clínica, cal citar l'article 9 de la Llei 21/2000 de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent a la salut i a l'autonomia del pacient, que la defineix en els termes següents:

"1. La història clínica recull el conjunt de documents relatius al procés assistencial de cada malalt tot identificant els metges i la resta de professionals assistencials que hi han intervingut. S'ha de procurar la màxima integració possible de la documentació clínica de cada pacient. Aquesta integració s'ha de fer, com a mínim, en l'àmbit de cada centre, on hi ha d'haver una història clínica única per a cada pacient. (...) En qualsevol cas,

s'ha de garantir que resten registrats tots els canvis i identificats els metges i els professionals assistencials que els han fet.”

A més, en relació amb la finalitat de la història clínica és oportú citar la recent SAN 2412/2021, de 14 de juny de 2021, que reconeix com a finalitat principal de la història clínica el garantir una prestació assistencial adequada al pacient: *“siendo la finalidad principal de la misma garantizar una adecuada prestación asistencial al paciente, dejando constancia de todos aquellos datos que, bajo criterio médico, permitan el conocimiento veraz y actualizado del estado de salud. Los profesionales asistenciales del centro que realizan el diagnóstico o el tratamiento del paciente tienen acceso a la historia clínica de éste como instrumento fundamental para su adecuada asistencia sanitaria”.*

En el cas que s'analitza, l'ICS no ha al·legat que s'hagi de conservar el diagnòstic perquè, a criteri dels facultatius del centre on es visita la pacient, es consideri que és una dada necessària per garantir una adequada prestació assistencial a la persona reclamant. En canvi, l'ICS únicament s'oposa a la supressió del diagnòstic al·legant que el termini de conservació de quinze anys encara no s'ha exhaurit.

En relació amb els terminis aplicables a la conservació de la documentació que forma part de la història clínica, l'article 12 de la Llei 21/2000 disposa, que:

“2. La història clínica s'ha de conservar en les condicions que garanteixin l'autenticitat, la integritat, la confidencialitat, la preservació i el manteniment correcte de la informació assistencial registrada, i que n'assegurin la reproductibilitat completa en el futur, durant el temps en què sigui obligatori conservar-la, independentment del suport en què es trobi, que no ha d'ésser necessàriament el suport original. 4. De la història clínica s'ha de conservar, juntament amb les dades d'identificació de cada pacient, com a mínim durant quinze anys des de la data d'alta de cada procés assistencial, la documentació següent: a) Els fulls de consentiment informat. b) Els informes d'alta. c) Els informes quirúrgics i el registre de part. d) Les dades relatives a l'anestèsia. e) Els informes d'exploracions complementàries. f) Els informes de necròpsia. g) Els informes d'anatomia patològica. 6. La documentació que integra la història clínica no esmentada per l'apartat 4 es pot destruir un cop hagin transcorregut cinc anys des de la data d'alta de cada procés assistencial. 7. No obstant el que estableixen els apartats 4 i 6, s'ha de conservar d'acord amb els criteris que estableixi la comissió tècnica en matèria de documentació clínica, a què fa referència la disposició final primera, la documentació que sigui rellevant a efectes assistencials (...) 8. La decisió de conservar la història clínica, en els termes establerts per l'apartat 7, correspon a la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu o facultativa, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica en cada centre 9. Els responsables de custodiar la història clínica, a qui fa referència l'apartat 1, també són responsable de destruir correctament la documentació que prèviament s'hagi decidit esporgar.”

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Així mateix, la Disposició final primera de la Llei que estableix la creació de la Comissió tècnica en matèria de documentació clínica que té per funció establir criteris homogenis, d'acord amb les prescripcions de l'article 12 de la Llei 21/2000, entre d'altres, en relació amb a) *La custòdia, la conservació, l'esporgada i la destrucció de la documentació clínica*. D'acord amb els criteris establerts per l'esmentada Comissió:

“1. Aquest quadre fa referència a les previsions normatives sobre la conservació de la documentació clínica generada pels centres, serveis i establiments sanitaris, llevat d'aquells documents o informació que tinguin la consideració de patrimoni històric. 2. No obstant això, s'haurà de conservar la documentació clínica d'acord amb els criteris que determini la CTMDC quan la documentació sigui rellevant a efectes assistencials.(...) En última instància, la decisió de la conservació d'acord amb aquests valors recau en la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica a cada centre. Aquesta decisió correspondrà al facultatiu quan desenvolupi llur activitat de manera individual.”

Per tant, segons l'article 12 de la Llei 21/2000 i d'acord amb els criteris establerts per la dita Comissió, el termini general mínim de conservació dels documents de la història clínica és de cinc anys. El termini de conservació de quinze anys s'aplica només per a determinats documents, en concret, pel que aquí interessa, als informes d'alta de cada procés assistencial. Dit això, la Comissió també estableix els següents criteris i recomanacions, al respecte:

“conservar per un termini de 15 anys des de la data d'alta de cada procés assistencial el full de curs clínic i la documentació s'ha de conservar quan sigui rellevant a efectes assistencials, epidemiològics, de recerca o d'organització i funcionament de l'SNS, i a efectes judicials.”

D'acord amb el que s'ha exposat fins aquí, la norma estableix dos terminis de conservació dels documents que formen part de la història clínica, en funció del tipus de document de que es tracti. Tot i que el termini de conservació general és de cinc anys, la Llei estableix un termini mínim de conservació de 15 anys que resulta aplicable a una enumeració taxada de documents. Cal fer avinent que es tracta de terminis de conservació mínims i que l'article 12.7 faculta a conservar la documentació clínica per un període superior a l'establert en els apartats 4 i 6 del mateix article. I, d'acord amb els criteris establerts per la Comissió tècnica en matèria de documentació clínica, aquests períodes poden ser superiors sempre que la documentació sigui rellevant a efectes assistencials. Aquesta Comissió també aclareix que la decisió de conservar la història clínica, en els termes establerts per l'apartat 7, correspon a la direcció mèdica del centre sanitari, a proposta del facultatiu o facultativa, amb l'informe previ de la unitat encarregada de la gestió de la història clínica en cada centre. I afegeix que els responsable de custodiar la història clínica (direcció dels centres sanitaris), també és responsable de destruir correctament la documentació que prèviament s'hagi decidit esporgar.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Assentat l'anterior, a continuació s'analitza el cas concret des de la perspectiva de la protecció de dades personals. D'entrada, escau determinar qui és el responsable del tractament de les dades dels pacients atesos en els centres d'Atenció Primària de de l'Institut Català de la Salut. Doncs bé, d'acord amb el Registre d'activitats de tractament publicat en la pàgina web de l'ICS, aquest organisme és el responsable del tractament de les dades personals dels pacients atesos en centres d'Atenció Primària de l'ICS, com és el cas que ens ocupa. En segon lloc, sobre les raons al·legades per l'ICS per no atendre el dret de supressió, l'ICS adduïa que el diagnòstic no es podia suprimir, atès que no s'havia exhaurit el termini legal de conservació de 15 anys. Però no entrava a valorar el cas concret ni especificava les raons per les quals s'aplicava el termini de conservació de 15 anys en lloc del termini de 5 anys. Tampoc no al·legava que el diagnòstic s'havia de conservar perquè era una dada rellevant a efectes assistencials. Per això, tot fa pensar que l'ICS no va tenir en compte la concreta pretensió de la persona reclamant, ni va valorar si d'acord amb la normativa i les recomanacions de la Comissió tècnica en matèria de documentació clínica era aplicable algun altre període de conservació dels establerts a l'article 12 de la Llei 21/2000, ni tampoc va considerar que el termini de conservació de 15 anys només és aplicable a determinada documentació que consta en la història clínica.

Per tal d'aclarir quin era el termini de conservació aplicable al cas, en data 30/04/2021 l'Autoritat va adreçar a l'ICS un requeriment d'informació perquè motivés l'aplicació del termini de conservació de 15 anys que al·legava per no haver d'atendre el dret de supressió de la persona reclamant, tot considerant que l'exercici del dret es referia a un diagnòstic concret, i no feia referència a l'informe d'alta del procés assistencial. També se li advertia que en cas de silenci, l'Autoritat entendria que el termini de conservació aplicable en aquest cas seria el de cinc anys des de l'alta del procés assistencial, i dictaria la corresponent resolució estimant la petició de supressió de les dades formulada per la persona reclamant. El termini concedit per a respondre s'ha exhaurit sense que l'ICS hagi respost.

D'acord amb el que s'ha exposat fins aquí, atès que l'ICS no ha justificat que la informació relativa al diagnòstic "trastorn d'ansietat" (exceptuant l'informe d'alta) sigui informació que s'hagi de conservar per un període superior als cinc anys establert amb caràcter general a l'article 12.6 de la Llei 21/2000, per a la documentació que consta en la història clínica del pacient, i no havent al·legat l'ICS que aquesta dada sigui rellevant a efectes assistencials, procedeix estimar la present reclamació de tutela del dret de supressió regulat a l'RGPD, atès que en el present procediment ha quedat acreditat que la persona reclamant va exercir davant l'ICS el dret de supressió respecte al diagnòstic "trastorn d'ansietat" i també consta acreditat que amb la contestació duta a terme per l'ICS no es va fer efectiu el dret de supressió exercit. Pel que fa al dret de supressió establert a l'article 17 de l'RGPD, el responsable del tractament haurà de suprimir les dades personals, entre d'altres, quan que ja no siguin necessàries en relació amb els fins; i no havent motivat que s'hagi d'aplicar alguna de les excepcions recollides a l'apartat 3 del mateix article, es procedent estimar la reclamació de tutela del dret de supressió exercit per la persona reclamant.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

4. De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el casos d'estimació de la reclamació de tutela de drets, s'ha de requerir al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret. D'acord amb això, procedeix requerir l'entitat reclamada per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució, procedeixi a la supressió de les dades personals que es objecte de la present reclamació. Un cop s'hagi fet efectiu el dret de supressió en els termes exposats i es notifiqui a la persona reclamant, en els 10 dies següents l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Per tot això, resolc:

1. Estimar la reclamació de tutela formulada per la senyora (...)contra l'Institut Català de la Salut.
2. Requerir l'Institut Català de la Salut per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució faci efectiu el dret de supressió exercit per la persona reclamant, en la forma assenyalada al fonament de dret 3r. Un cop s'hagi fet efectiu el dret de supressió, en els 10 dies següents l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.
3. Notificar aquesta resolució a l'ICS i a la persona reclamant.
4. Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de l'LPAC o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,